

Presència en el món

N'hi ha que tenen bona presència, altres fan el ridícul, uns tercers fan el que poden per ser presents a tot arreu, encara que s'hagin d'enfilar a un fanal amb perill de caure. Hi ha molts tipus de presència. Quan et diuen "fulano de tal hi era present", cal especificar el què vol dir. Perquè? a vegades la presència indica que aquella persona pot ser testimoni d'un fet, l'ha vist, la seva presència és molt valuosa a l'hora d'aclarir les circumstàncies d'un esdeveniment. Altres només hi són de cos present, i aquests si que estan totalment incapacitats de prestar cap mena de testimoniatge. Uns altres, però, no seran mai testimonis, perquè la seva presència en un fet no era una presència de veure, hi havia altres intencions que la motivaven. En aquest cas, dir que "fulano hi era present" vol dir que aquest fulano també se n'ha aprofitat. Per això en el nostre món n'hi ha tants que volen ser presents a tot arreu. Aquests no fan com els qui volen veure una manifestació i la seva mala situació els obliga a enfilar-se amb perill de caure, sinó que s'asseguren molt bé d'allà on posen els peus i s'apoen amb altres de consistència provada, amb altres que s'han enfilat abans i ja són a dalt, ben asseguts, ben consolidats.

Aquest tipus de presència és alienant, hom és present per virtut d'altri, podríem dir que el present és l'altre. Però és igual, el cas és ser-hi, el cas és poder-se'n aprofitar. Aquesta temptació la té més o menys tothom, és la temptació de viure apoiat amb els altres, la temptació de no ser autèntics, de valdre's dels demés per a tenir èxit, en lloc de jugar la vida amb els propis mitjans.

L'Església també l'ha tinguda aquesta temptació i la té encara. Constantment se li ofereixen ocasions de voler ser present en el nostre món a través de mitjans que no li són propis. Així, per exemple, no són propis de l'Església els mitjans de poder. La força d'expansió de l'Església no pot ser mai la violència física o moral, ni el prestigi cultural, ni el recolze amb les institucions dominants de la societat. A l'Església, quan es proposa reformar una institució perquè el seu funcionament sigui més just, no li

és lícit escalar els llocs directius a fi i efecte de dictar des de dalt les lleis corresponents, perquè no és aquest el seu mitjà propi. Ho serà, potser, de la política, però mai de l'Església. Els mitjans d'aquesta són els evangèlics, els que proposa Jesucrist, que va transformar el món sense ocupar cap seient del parlament romà; però si, en canvi, denunciant les injustícies que es donaven al seu entorn, ensenyant l'amor que el Pare ens té i el que ens hem de tenir entre nosaltres, respectant les persones, sense violentar-les però si parlant molt clar, fins i tot d'aquells que estaven en desacord amb la seva doctrina.

Aquesta temptació de presència per virtut d'altri també els va bé als qui ja estan a dalt ben asseguts i consolidats. Fer de suport dels qui volen pujar no és un enuig sinó que més aviat dóna prestigi, fa guanyar galons i un bon favor engendra sempre la fidelitat del qui el rep.

Per això l'Església no pot apoiar-se en els mitjans de poder per tal de no ser utilitzada per aquest a fi d'aconseguir un fals prestigi de tots els seus fidels, prestigi que li vindrà donat al poder pels favors que ha dispensat i no pas pel judici recte del seu ben obrar. En frase molt casolana tindriem una Església que fa de tapadora. I aquesta evidentment no és pas la missió que el Crist li va encomanar; més aviat al revés, la de posar al descobert el judici de tots els cors. Si donem un cop d'ull a la història ens adonarem que les grans reformes de l'Església han tingut per objecte molt important la seva pròpia llibertat, que li permet una major fidelitat al Mestre. Així ho trobarem en la obra per Sant Gregori en l'edat mitjana i la del nostre temps amb el Concili Vaticà II.

La presència de l'Església en el món és original de Jesucrist, que és present entre nosaltres a través de la Gràcia, de la Paraula, dels Sagraments i dels germans més pobres. Tot el que s'aparti d'això no és el seu mitjà propi perquè Jesús no s'hi ha compromès.

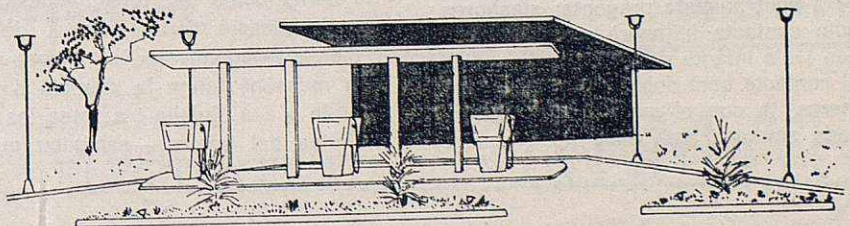
Lluís Ferret

Estación de Servicio Santa Eulalia, S. A.

NUM. 7423

Carretera de Barcelona

SANTA EULALIA DE RONSANA

Taller de lampistería y electricidad

isidro casals

Vendedor oficial de sol-Thermic^{sa} calefacción eléctrica

Exposición y ventas de aparatos electrodomésticos

Neveras Estufas Lavadoras Cocinas Objetos regalo Listas de boda

El Rieral

Teléfono 45

STA. EULALIA DE RONSANA

